

Ben Bırakacağım Abi Bu İşi

– AhmetZeytinci · 20 Ocak 2017

Gençlik yıllarında birkaç arkadaşın dolduruşu ve gazıyla üç beş kere oynadıysak hepsi o, onun dışında at yarışını sevmemde, oynamamda. Bizim Çaycı Ali'nin eniştesi Ziya, ki biz ona çoğu zaman aramızda Ziya Baba deriz, at yarışının hastası, hatta öyle hastası ki, kronik vaka kelimesi bile onun için havada kalır...

Bir de bir şey tutturduğunu görsem içim yanmayacak. Bir oynar o gün; ikili de yatar, üçlü oynar, üçlü de yatar, dördü beşli, peşine altılı, hangisini oynasa yer ile yeksan. Tutturduğu gün, bil ki altılı ganyan, ya otuz lira vermişti, yada kırk lira, onu da rakı masasında o gece boğar. Bize ara ara hava atar durur. "Oğlum ben bu At Yarışının kitabını yazdım kitabını". "Bak beşinci ayakta koşacak olan Yavuzhan'ın babası Haberbatur, anası Nazlı Gelin'dir, emcesi ile dayısını her ne kadar tanımasam da orijini sağlamdır, kum pistte derecesi müthiş, ama çimde çok iyi sayılmaz, buna sırasıyla Süleyman Akd'dan tut da, Halis Karataş'a kadar en ünlü jockeyler bindiler de bana mısın bile demedi, bu sıralar iyi koşmadığına bakma sen, yemlerinde bozukluk varmış galiba, direk ahırdan aldım abi haberi, seyisi benim has arkadaşımıdır da"...

Bir gün dur dedim şunlan biraz kafa yapayım, makaraya sarayım haytayı, maksat muhabbet olsun. Yine her zamanki gibi sokakta bağıra çağıra çayları getirdi bu...

-Oğlum Ziya, sen yanlış oynuyorsun bu at yarışını be abi...

Cevap gecikmedi...

-Niye ki ben hep ya beşinci ayakta, yada altıncı ayakta yatıyorum. Beygir Tanrısı azıcık yardım etse, hem vallah hem billah tutturacağım.

-Bırak bu ayakları oğlum, yanlış oynuyorsun dediysem yanlış oynuyorsun. Bak sana izah edeyim. Bu mereti normal oynayıp da tutturduğun zaman, zaten para pul vermiyor, meteliğe tek tek kurşun atarken paşa paşa yatıyorsun, bu sefer gel benim dediğim gibi oyna aslanım sen. Hem beygir tanrısı ile birlikte eşşek tanrısından da zebra tanrısından da yardım istemen lazım, tek beygir tanrısı hafif kalıyor be abi...

-Senin dediğin nasıl ki, bir anlat hele, bizim bilmediğimiz şeylerimi biliyorsun sanki, hava atıp durma bize, ben bu işin kitabını yazmışım kitabını...

Laf bana dönünce, aldım sazı elime.

-Sen kitabını yazmışsın da kimse okumuyor abi senin yazdığın o kitabı.

Bak Ziya Baba, birinci ayaktan altıncı ayağa kadar, hangi koşu olursa olsun, en düşük puanlı atları yazacaksın arslanım tamam mı?

Bu hemen itiraz etti tabi haliyle, çok biliyor havalarında.

-Ya git işine öyle At Yarışı mı oynanır?

Ben yine lafa girdim.

-Len oğlum bu seferde benim dediğim gibi yap sen hele, pişman olmazsın belki.

bu yine mırın kırın ederken

-Birinci ayakta korkma yaz yirmi puanlık atı, ikinci ayakta korkma yaz otuz puanlık atı, üç dört beş ve altıncı ayakta da yaz aslanım sen.

Bu yine burun kıvrıp biraz da sinirlenerek

-Ya bırak abi Allah aşkına, kafamı yapıyorsun akşam akşam bizlen, var git işine...

-Len oğlum, nasılsa normal oynasan da tutmuyor, anormal oynasan da, sen gel şu güzel kardeşinin sözünü dinle...

Kağıt üzerinde şekiller çizerek de anlatıyorum, ama kafa yaptığımı da anlamadı...

Birden hışımla kalktı yanımdan.

-Tamam senin söylediklerini yapacağım bu seferlik...

Dediklerimi yapmış fakat alkolü fazla kaçırınca kuponu yatırmayı unutmuş! Ertesi gün çökmüş bir vaziyette saçını başını yoluyordu. Nasıl yolmasın garibim...

-Ben bırakacam abi bu işi, tövbe artık tövbe...

Ben de hava atayım biraz dedim...

-Ne dedim len ben sana, sağlam tüyoydu oğlum, çok sağlam tüyo, ben adama yemek bile ısmarladım, lakin kendim at yarışına yeminli olduğum için sana söyledim enayi, dizlerini döv de dur şimdi kaçırdığın paralara...

Biraz da iç çekerek...

-Yeniden evlenecektim be abi mahallede dul bir karı vardı, napalım kısmet değilmiş kısmet...